

HÄCKNING

Kanariefågeln bildar endast par under själva häckningen. Under övriga året lever de i löst sammanfogade flockar. Till sin karaktär är kanariefågeln solitär. En avdelad bur rekommenderas om man håller ett par kanariefåglar under förutsättning att utrymme- och kravkraven uppfylls/fågel. Det är vanligt att de av och till blir osams och måste skiljas åt. Under häckningen samsas hanen och honan om ett bo, men bildar dock ingen livslång parrelation. Boet är ett öppet rede och som bomaterial används s.k. charpi. Uppmatningsfoder finns att köpa i fackhandeln. Även hackat hårdkokt ägg är utmärkt som uppmatningsfoder. Äggen ruvas i ca 13 dagar.

FODRET

Som huvudfoder ger du en god allsidig fröblandning, som är speciellt sammansatt för kanariefåglar. Den blandningen består först och främst av rent kanariefrö, rybs, japanhirs samt en liten smula hampfrö och negerfrö. Du kan alltid rådfråga din lokala zoohandlare, som kan ge mer information. Naturligtvis behöver dina fåglar även färsk frukt och grönt (ej avokado – giftig för dem), men endast i mindre mängd varje dag och bara som tillskott. Frukten kan vara äpple, päron, apelsin eller vindruvor. Grönsakerna kan vara sallad, gurka, maskros- eller grodblad. Ge aldrig mera hampfrö än vad som finns i fröblandningen (det blir fettrikt).

Extra tillskott gör dem gärna för feta och dåsiga, samtidigt som de förlorar lusten till sång. Ger du som tillskott till ovanstående lite vitaminer i dricksvattnet kan du vara säker på att dina fåglar blir skötta på bästa sätt. Kalk (kalcium) har fåglar stort behov av. Det finns i snäckskal (ges krossade), sepiaskal och kalkstenar. De sistnämnda håller även fågelns näbb i trim. Sand (ca 1 mm grov) är nödvändigt för matsmältningen. Fågellarna äter sand. Djuren ska alltid ha tillgång till drickbart vatten, som byts varje dag.

RUGGNING

I mitten av sommaren fram till hösten har kanariefågellarna sin ruggningstid. Då byter de undan för undan alla sina fjädrar och dun. Under den perioden kan de verka lite trötta, samtidigt som de i regel också slutar sjunga. Det är viktigt att de får extra tillskott av B-vitamin och mineraler.

OM FÅGELN SKULLE BLI SJUK

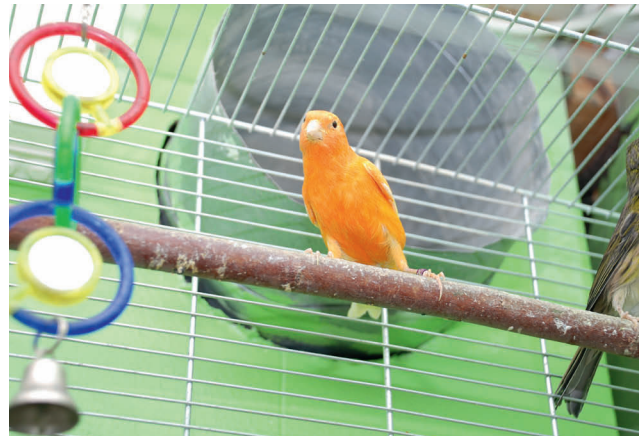
Om fågeln verkar må dåligt krävs sakkunnig vård. Symptom kan vara slöhet, uppburrad fjäderdräkt, "onormal" tamhet, lös spillning, nysningar (ibland med flytningar från näsborrarna),

aptitlöshet eller onormalt mycket rotande i foderskålarna. Kontakta snarast veterinär. Varje dröjsmål försvårar en framgångsrik behandling. Zoohandlaren har som regel kontakt med en smådjurskunnig veterinär. Kontrollera djurens hälsa varje dag!

Eventuella sjukdomar som djurarten är särskilt utsatt för och hur djuret kan skyddas mot dessa!

Mag- och tarmproblem, parasiter.

Viktigt för djurets välbefinnande är god hygien (rengöring), rätt anpassad miljö för arten i fråga (rätt klimat, inredning, utrymme, sällskap, sysselsättning), korrekt kost (fräsch och rätt typ av foder i lagom mängd, inga brister) samt varsam hantering.

OM DU VILL LÄRA DIG MER

Du kan fråga Din Zoohandlare, som gärna svarar på Dina frågor. Dessutom finns det bra litteratur att köpa i zoohandeln. För lagstiftningen om djuret kan du läsa L80 (DFS 2005:8) hos Jordbruksverket (finns på deras hemsida, www.sjv.se). © Zoorf.

SKÖTSELRÅD FRÅN DIN ZOOHANDLARE

Kanariefågeln

(Serinus canaria dom.)

Kanariefågarna tillhör våra käraste och mest sångglada burfåglar. Dess förfäder är den vilda kanariefågeln som kommer ifrån Kanarieöarna, Madeira och Azoreerna. Här i den soliga södern lever den i skogarna och på vinbergens sluttningar.

Kanariefågeln domesticerades i Spanien redan på 1400-talet, varifrån den sedan har förts vidare till övriga Europa och där man från 1700-talet har drivit en systematisk uppfödning av dessa sköna fåglar.

Tre olika typer av kanariefågel

Färgkanarier – har samma kroppsform som den vilda kanarien, men finns i ett otal olika färger och teckningar.

Raskanarier – har olika kroppsform och/eller olika utformning av fjäderskruden för olika raser. De kallas även figurkanarier.

Sångkanarier – skall sjunga på ett speciellt sätt. Utseendet är betydelselöst. De kallas även rullsångare eller harzerkanarier.

Lusten att sjunga är medfödd hos Kanariefågeln. Med sin blida, följsamma sång och sitt säregna utseende skapar den en sann glädje hos ägaren.

Storlek Kanariefågeln blir ca 10-15 cm lång.

Temperatur & luftfuktighet Vanlig rumstemperatur fungerar bra och luftfuktigheten bör ligga på ca 60-70% RH (torr luft är inte bra för dem).

Könsskillnad och kön Det är tämligen svårt att könsbestämma kanariefåglar, då de inte har någon uppenbar yttre bestämningsfaktor. En avelsmogen fågel kan man försiktigt blåsa på kloaken och då uppfattas honans kloak något uppsvälld medans hanens mer ser ut som en liten ”borste”.

En annan faktor är att hanen sjunger starkare med en mer utdragen ton än honans svagare och mer sällsynta sång. Kanariefåglar är dagaktiva.

DJURÄGARENS ANSVAR (enl. djurskyddslagen)

Djurägaren har alltid ansvaret för att djuret sköts på ett riktigt sätt. Detta beskrivs i djurskyddslagen. Därför ska du ta reda på vilka krav fågeln har när det gäller utrymme, skötsel och inte minst tid. En ensam tamfågel kräver betydligt mer tid och engagemang än en ett fågelpar. Det är viktigt att du aktivt informerar dig om hur fågeln ska skötas. Om fågeln skulle insjukna eller skadas, ska den utan dröjsmål komma under sakkunnig vård.

OBS! Ett fullt djurägaransvar kan inte läggas på ett barn. En vuxen person skall alltid ha det slutgiltiga ansvaret för djuret.

FÄRGER & LIVSLÄNGD

Färgerna kan variera från svagt blågrå pastellfärger till högröda nyanser. När du kommer till din zoohandlare är det viktigt att du tar god tid på dig att välja ut den fågel som du tycker bäst om. Den vanliga livslängden hos kanariefågeln är ca 10 år (men de kan bli upp till 15 år).

BUR & TILLVÄNJNING

Buren skall ha en bottenyta på minst 70 x 45 cm och vara minst 60 cm hög. I en sådan bur får upp till 10 kanariefåglar hållas. De bör hållas i par eller i grupp. Buren måste vara utrustad med

lämpliga sittpinnar, men de ska inte placeras så att de hindrar fåglarna från att kunna flyga. De bör vara av lite olika storlekar och former (variation efterliknar bättre naturen själv) och så pass tjocka att fågeln inte når runt dem helt med klorna (då slits klorna naturligt). Sittpinnarna får gärna också vara av olika material. Man kan med fördel använda större bur/voljär. Tänk på att mellanrum i galler, nät och andra anordningar ska vara konstruerade och anpassade till djurens storlek så att de inte kan tränga sig ut eller fastna. Tänk även på att anpassa burmaterial och infästningar så att fåglarna inte kan skada sig. Fåglar behöver sysselsättning för att må bra. Berika därför gärna buren med lämpliga saker att aktivera sig med och tänk på att byta ut dem (du kan fråga din zoohandlare om råd och tips).

Buren skall stå så ljusst som möjligt, dock inte i direkt solljus. Placera alltid buren fritt från drag. Undvik stora och häftiga rörelser i fågelns närhet.

När fåglarna vunnit din förtroelighet och vant sig vid buren, är det möjligt att låta dem ta en flygtur i rummet. Detta stimulerar fåglarna och ger dem ett bättre och längre liv. Du skall inte jaga fåglarna ut ur buren, utan öppna en lucka och låta dem ta sig ut själva.

För att få dem att gå in igen av sig själva, är det viktigt att du inte matar dem utanför buren. Självfallet kan du försöka att vinna deras förtroende genom att bjuda några läckerheter med fingrarna, så att de till sist sätter sig själva på handen. Blir det trots allt nödvändigt att fånga fåglarna för att få in dem i buren, vänta då gärna tills det blir mörkt och släck ljuset. De sitter då helt stilla och kan lätt tas med handen utan att de blir alltför skrämde. Kanariefågeln älskar att bada. Ett badkar med friskt och svalt vatten, som byts varje dag, är mycket viktigt.

Färskfoderskålar och vattenbehållare diskas dagligen. Varje vecka rengörs burens botten, torrfoderautomater/-skålar (med automat blir det renigare) och sittpinnar. Spillning på sittpinnarna tas bort på en gång (för att undvika sår på fötterna). Om fåglarna inte sitter i en flygbur (voljär), bör de få flyga fritt i något rum ca en timme varje dag för att få den motion de behöver. Tänk då på att det inte får finnas några faror för fågeln i rummet, som exempelvis varma spisplattor, glasväggar eller giftiga växter.

Fåglarna bör ges omkring 12 timmar ljus och 12 timmar mörker per dygn. Tänk på att de behöver lugn och ro under den mörka perioden för att kunna vila upp sig. Undvik att utsätta dem för buller och tänk på att ha en regelbunden dygnsrytm.

DE FÖRSTA DYGNEN I HEMMET

Man bör ha en svag nattbelysning för att undvika panikflygningar nattetid. Ett skynke över buren är inte lämpligt.